

[Bjørn Poulsen]

Til ministeren vil jeg sige, at jeg synes, det var en glimrende redegørelse, vi fik angående mulighederne i fremtiden for DSB. Vi må vel alle erkende, at hvis man skal i tog fra København til Århus eller videre nordpå, kan man godt sådan en lørdag være uheldig at komme lidt i klemme, når man skal om bord i toget. De er jo efterhånden ret kraftigt optaget. Men jeg synes, det lyder, som om det måske slet ikke bliver nødvendigt overhovedet at tænke på en busrute, ud fra den redegørelse, ministeren kom med.

Vi vil meget gerne se positivt på forslaget i udvalget. Det kan da være, det er nødvendigt, men jeg mener, at sådan nogle sager bør undersøges lidt bedre og konkretiseres lidt mere, end det er sket i dette forslag.

Janne Normann (RV):

Da mit partis ordfører på området, fru Lone Dybkjær, desværre ikke kan være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne sige, at vi gerne ser en nærmere undersøgelse af behovet for den nævnte busrute. Vi regner med, at det kan ske under udvalgsarbejdet. Her håber vi også at få noget mere konkret at vide om baggrunden for persontrafikrådets afgørelse.

Bollmann (CD):

Nu er der jo kommet mange gode argumenter for gennemførelse af et sådant forslag, og jeg vil også gerne sige, at vi har sympati for beslutningsforslaget. Både ud fra de nævnte synspunkter om forholdene i togene, specielt i weekenden, ud fra, at det egentlig ikke koster staten noget, og ud fra hensynet til de handicappede er vi positive med hensyn til forslaget her.

Mølgaard (DR):

Jeg skal oplyse, at hr. Ib Christensen, der egentlig var ordfører for forslagsstillerne, har fået hold i ryggen og er blevet frarådet at betjene sig af de kollektive trafikmidler imellem Århusområdet og København, hvorfor jeg har overtaget ordførerskabet i denne sag.

Ministeren konstaterede til afslutning, at det næppe ville overraske nogen, at han havde gennemført en nøgtern vurdering, og så vidt var jeg enig med ministeren. Det ville ikke overraske, hvis ministeren havde foreta-

get en nøgtern vurdering, men den konklusion, ministeren når frem til på grundlag af det, som ministeren anser for at være en nøgtern vurdering, synes jeg egentlig er temmelig overraskende.

Ministeren henviser ganske korrekt til den gældende lov om buskørsel og fremfører, at den er gennemført i 1978, og at der i henhold til denne er oprettet et persontrafikråd. Ministeren anfører også den rettesnor, som dette persontrafikråd skal arbejde efter.

Det, vi med beslutningsforslaget fører frem, er et konkret eksempel på noget, som må virke som en urimelig afgørelse – i kraft af bestående lovgivning og i kraft af persontrafikrådets kompetence. Der er ikke nogen rimelighed i den konkrete afgørelse. Derfor er det, at vi opfordrer regeringen til so oder so at få lavet den om, sådan at forbindelserne imellem Århus og København bliver bedre. Der er behov for denne rute. Det er busejers vurdering. Det er også nærliggende at tænke på, at Fjerritslevruten og Ålborgruten har haft en sådan succes, som de har haft.

Jeg tror ikke, der er grund til at befrygte nogen tilfældig dobbeltdækning, som ministeren anførte, for tilfældighederne vil jo ikke komme til at råde, al den stund man overlader tingene til driftsøkonomiske betragtninger. Der bliver simpelt hen oprettet ruter de steder, hvor rutebilejere, der er erfarne, og som har kapital, som de vil stille på højkant, mener at der er behov for det. Resultatet bliver en bedre dækning.

Ministeren refererede, at der ganske rigtigt er tale om overfyldte tog og færger ind imellem, og at der også kan være vanskeligheder for handicappede, men påpegede, at der engang ude i fremtiden ville ske nogle forbedringer i den betjening, som DSB og andre kunne byde på disse områder.

Det, vi foreslår, er jo ikke nødvendigvis nogen evighedsrute. Vi foreslår den etableret for den periode, hvor busejeren finder at der er rimelighed i at drive den, og hvor der er forretningsmæssigt grundlag for at drive den. Skulle det blive sådan, som ministeren skitserede det, i fremtiden, sådan at der absolut ikke er noget behov for denne rute, så vil den jo lukke sig selv. Det foregår pr. automatik.

Det, der er tale om, er i virkeligheden efter vor opfattelse en gang planøkonomi udvist fra offentlige myndigheders side. Det er en